

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ – ÚTINAPLÓ

Pályázat kódja: HAT-KP-1-2025/1-001532

Pályázat megnevezése: Kincses Erdély Petőfi nyomában 2026

Megvalósítás időpontja: 2026.04 16-20.

Intézmény neve: Soproni Petőfi Sándor Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola

Résztvevő diákok száma: 31

A megvalósult program leírása:

Április 16-án reggel 5 órakor indultunk. A hosszú buszozást kisebb pihenőkkel megszakítva a déli órákban érkeztünk meg Nagyszalontára. Arany János szülőházánál Anita néni segítségével

felevenítettük az író életútját, megnéztük a régi parasztház használati eszközeit és berendezését. A látogatást koszorúzással és a Családi kör közös elszavalásával zártuk. Majd átsétáltunk a híres Csonka-toronyhoz, amiről Petőfi is készített rajzot egyik látogatása alkalmával. Itt megtekinthettük

a költő dolgozószobájának berendezését, eredeti kéziratait, személyes tárgyait, köztük a Kapcsos könyvet is.

A Királyhágón, amit Erdély kapujának is mondanak, tartottunk egy kis pihenőt, és megcsodáltuk a gyönyörű kilátást.

Első éjszakánkat Kalotaszentkirályon vendégházakban töltöttük. Vendéglátóink finom vacsorával vártak bennünket. Az este folyamán a falu kultúrházában táncházat rendeztek nekünk. A táncba mindenki bekapcsolódott, a nem táncos osztályok is. Nagyon jól éreztük magunkat.

Másnap a finom reggeli után elindultunk a közeli Körösfőre, ahol a református templomot látogattuk meg, melynek gazdagon díszített fa kazettás mennyezete a kalotaszegi népművészet remeke. Kalotaszegi népi motívumok jelennek meg a belső dekoráció egészen, látványosak a piros írásos varrottas terítők, a díszes padozat és úrasztal is. A helyi lelkész előadásában sok érdekességet tudtunk meg a templom történetéről és a berendezési tárgyakról.

Ezután Kolozsvárra mentünk, ahol megnéztük a főteret és a gótikus stílusú Szent Mihály-templomot, fotózkodtunk a főtéren a Mátyás-szobornál, majd felkerestük Mátyás király szülőházát is.

Délután folytattuk utunkat a tordai sóbányába, ahol lenyűgözött bennünket a hatalmas föld alatti tér. Sok érdekességet tudtunk meg a sóbányászat történetéről.

A nap hátralevő részét már Marosvásárhelyen töltöttük, ahol a táncos osztályok felléptek a helyi néptáncscsoport műsorában.

Estére kellemesen elfáradtunk, és alig vártuk, hogy elfoglalhassuk szállásunkat Koronkán, a Chesa panzióban. Ezen a napon is sok szép élménnyel gazdagodtunk.

Harmadik nap ismét Marosvásárhelyre vezetett az utunk egy kis városnézésre.

Tettünk egy sétát a történelmi belváros központi terén, a Rózsák tere nevet viseli. Régen vásárokat tartottak itt. Ma jelentős

építészeti remekeket és szobrokat láthatunk a téren és a tér mentén.

Ilyen például a Kultúrpalota épülete, amely a 20. század elején épült. Az épület megtekintése során idegenvezetőinktől sok érdekességet

tudtunk meg, pl., hogy a hangversenyerem orgonája

Európában az egyik legnagyobb, és hogy a Tükörterem üvegablakai székely népballadából vett

jeleneteket ábrázolnak. A palotából felsétáltunk a várba a Rákóczi-lépcsőn keresztül, ahol megtekintettük vártemplomot, a Bolyai János geodézikus kupoláját, és sétáltunk a szépen felújított várkertben.

Délután Erdőcsinádra utaztunk, ahol sok kedves embert ismerhettünk meg, és focizhattunk is egy jót a focipályán. A táncosok itt is felléptek, a helyi tánccsoportokkal felváltva adtak színes és változatos műsort a Gyöngykoszorú Néptáncfalán. Mindenki nagyon jól érezte magát.

Vacsora után fáradtan tértünk vissza Koronkára, a szállásunkra.

Az erdélyi kirándulásunk negyedik napja volt talán a legsűrűbb, de egyben a legérdekesebb is.

Reggel korán indultunk a busszal, és az első megállónk Szovátán volt, a híres Medve-tónál. Nagyon különleges látvány volt ez a gyönyörű környezetben fekvő fürdőhely. Bogi előadásából megtudtuk azt is, hogy ez a világ legnagyobb heliotermikus tava. Ez azt jelenti, hogy a nap melege a sós víz miatt máshogy raktározódik el benne. Sokan járnak ide pihenni és gyógyulni, mert a tó vize jótékony hatású. Tettünk egy sétát a tó körül a jó levegőn és fényképeztünk a medveszobornál.

A következő állomás Farkaslaka volt.

Ez a falu Tamási Áron szülőhelye, aki az egyik leghíresebb székely író. Megkoszorúztuk a hatalmas cserfák között lévő sírját, melynek felirata a hűségről és a szeretetről szól.

Innen a Székelyudvarhely melletti Mini Erdély parkba mentünk tovább. Ez a hely pont olyan volt, mint egy kis mesevilág. Erdély

legfontosabb várait és templomait láthattuk makett formájában. Vicces volt, hogy pár lépéssel egész városokat tudtunk körbejárni, és így sokkal jobban átláttuk, milyen csodás kincseket rejt ez a vidék. A park melletti dombon megcsodálhattuk a gyönyörű faragott székelykapukat. Mindegyik egy-egy történetet mesélt nekünk a készítőjéről, a porta lakójáról.

A következő állomásunk Segesvár volt. A várnegyedben a macskaköves utcákon sétálva olyan volt, mintha visszamentünk volna az időben. Megkerestük Petőfi Sándor szobrát is. Megható volt belegondolni, hogy iskolánk névadója itt töltötte utolsó napjait a fehéregyházi csata előtt.

A nap végére mindenki elfáradt a sok buszozástól és gyaloglástól, de szerintem ez volt a kirándulás legjobb része, sok-sok élményben volt részünk. Jó volt látni, hogy azok a dolgok, amikről eddig csak könyvekben olvastunk, a valóságban is ott vannak Erdélyben.

Utolsó nap reggel Visáról és Székről elindultunk hazafelé. Még egy utolsó városnézés fért bele a programba: Nagyvárad. Mint megtudtuk, a 20. század elején pezsgő

irodalmi élet zajlott a városban, sok híres költő is megfordult és alkotott itt. Köztük Ady Endre. Kedvenc kávézójának épülete ma múzeumként működik. Nyaranta a kávézó teraszának jobb sarkán állt a költő törzsasztala, emellett írta riportjait, újságcikkeit. Az épület

megkoszorúzása után a sétálóutcán megcsodáltuk a szép nagyvárosi palotákat, majd sétáltunk egyet a Sebes-Körös partján. Útba ejtettük Nagyvárad egyik leghíresebb épületét, Fekete sást, melynek ugyanazok a tervezői, mint a marosvásárhelyi Kultúrpalotának.

Több órás buszozás után este 9-kor értünk haza Sopronba.

Sok-sok élménnyel gazdagodtunk az öt nap alatt.